

Guidelines for Academic Management of Bilingual Curriculum School (Mini English Program) at the Early Childhood Education of Municipality School 7 Fang Min Under Chiang Rai Municipality

Kunnaphat Penkul^{1*} Supaporn Tewiya² and Somkiat Tunkaew²

¹ Master student, Master of education in educational administration, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

² Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: 668914027@crju.ac.th

ABSTRACT

This research article aims to (1) study the level of academic management in the bilingual curriculum of the kindergarten at Tessaban 7 Fangmin School, (2) investigate the success factors that contribute to excellent academic management in the bilingual curriculum of the kindergarten, and (3) propose guidelines for academic management in the bilingual curriculum of the kindergarten at Tessaban 7 Fangmin School, by collecting data from schools with best practices in academic management for bilingual programs. This research employs a mixed-methods approach. The tools used for the research include questionnaires, semi-structured interviews, and focus group discussion records. Data analysis involved content analysis, with statistical methods including mean and standard deviation. The study results indicate that (1) the level of academic management in the bilingual curriculum (Mini English Program) in the kindergarten at Tessaban 7 Fangmin School, shows that the area with the highest average is the development of innovative media and technology for education, while the area with the lowest average is the development of the school curriculum, both of which are at a high level. 2) The success factors for excellent academic management in the bilingual curriculum (Mini English Program) at the kindergarten level are (1) internal factors that primarily promote effective educational management but still have some obstacles that need improvement, and (2) external factors that generally support effective educational management, especially support from parents and the community, although there are still challenges related to technological disparities and frequent policy changes that need to be addressed. 3) The guidelines for academic management in the bilingual curriculum (Mini English Program) at the kindergarten level of Tessaban 7 Fangmin School, consist of six areas: (1) curriculum development, (2) development of the learning management process, (3) development of assessment and evaluation systems, (4) development of innovative media and educational technology, (5) development of learning materials and resources, and (6) educational supervision.

Keywords: Academic Management, Bilingual Curriculum (Mini English Program), Early Childhood Education

แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่น สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

กุลณภัสร์ เพ็ญกุล^{1*} สุภาพร เติวิยะ² และ สมเกียรติ ตุ่นแก้ว²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประเทศไทย

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: 668914027@crru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่น (2) ศึกษาปัจจัยความสำเร็จที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย และ (3) เสนอแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่นโดยการเก็บข้อมูลโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก 2) เหตุปัจจัยความสำเร็จต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัย คือ (1) เหตุปัจจัยสำคัญภายในส่วนใหญ่ส่งเสริมการจัดการศึกษาได้ดีแต่ยังมีอุปสรรคบางประการที่ต้องปรับปรุง และ (2) เหตุปัจจัยสำคัญภายนอกส่วนใหญ่ส่งเสริมการจัดการศึกษาได้ดี โดยเฉพาะการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน แต่ยังมีอุปสรรคด้านความเหลื่อมล้ำทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงนโยบายบ่อยครั้งที่ต้องแก้ไข และ 3) แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่น ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ (1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (2) ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ (3) ด้านการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล (4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (5) ด้านการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ และ (6) ด้านการนิเทศการศึกษา

คำสำคัญ: การบริหารจัดการงานวิชาการ, โรงเรียนหลักสูตรสองภาษา, การศึกษาระดับปฐมวัย

บทนำ

การจัดการเรียนรู้สองภาษา (Bilingual Education/Bilingual Learning) เป็น“การจัดการศึกษาหรือจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาที่แตกต่างกันสองภาษาเป็นสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติเทียบเท่าเจ้าของภาษา (สุพรรณวษา โสภาพรม และคณะ, 2568) การสอนภาษาที่จะให้ได้ผลอย่างแท้จริงต้องเริ่มตั้งแต่ปฐมวัยทั้งนี้เนื่องจากความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองนอกเหนือจากภาษาแม่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดในช่วงแรกเกิดถึงอายุ 6 ขวบ หลังจากนั้นความสามารถการเรียนรู้ภาษาที่สองจะลดลง จึงทำให้เด็กวัยนี้สามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้อย่างรวดเร็วที่สำคัญคือ การสอนภาษาที่สองให้แก่เด็กเล็กจะดีในแง่ที่เด็กสามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาเพราะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในวัยเด็กจะง่ายกว่าการเรียนรู้เมื่อโตแล้วโดยผู้ที่เรียนสองภาษาตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ จะมีการเก็บความจำของทั้งสองภาษาไว้ด้วยกันในเนื้อที่สมองเดียวกัน (ยูทูบปี, 2555)

จากการศึกษาเอกสารรายงานผลการดำเนินงานโครงการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น เทศบาลนครเชียงรายพบปัญหาด้านตัวผู้เรียนทางด้านเจตคติต่อการเรียนโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยปัญหาด้านครูผู้สอนครูไม่ค่อยมีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษต่างชาติไม่ได้จบด้านการสอนครูต่างชาติยังมีข้อสงสัยในแนวทางการพัฒนาดตนเองและช่องทางการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่ชัดเจนและปัญหาด้านหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาไม่ค่อยแตกต่างจากการเรียนในภาคภาษาไทยปกติมากนักจึงทำให้การบริหารจัดการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา ระดับปฐมวัยยังไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ของโครงการดังกล่าวมากนักซึ่งส่งผลให้การบริหารจัดการซึ่งส่งผลให้การบริหารจัดการโรงเรียนยังไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ (โรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น, 2566)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาและเปรียบเทียบแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาจากโรงเรียนชั้นนำเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสู่มาตรฐานสากล และใช้เป็นแนวทางในการจัดการโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัย
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในรูปแบบความเรียง โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ คัดเลือก แบบเจาะจง เป็นผู้เข้าใจและมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น จำนวน 14 คน ได้แก่ผู้บริหาร 3 คน ครูระดับปฐมวัยจำนวน 11 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการห้องเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) ในการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย โดยการเลือกแบบเจาะจง

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาหาแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) จำนวน 7 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเด็กปฐมวัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยแบบผสมผสาน โดยแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนระดับอนุบาลโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาโรงเรียนเทศบาล 7 ฟังหมื่น จำนวน 14 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ระดับ ที่จัดทำขึ้นจากกรอบแนวคิดในการศึกษาโดยผ่านจากการวิเคราะห์และ

สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาสภาพการจัดโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยความสำเร็จจากการศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารจัดการงานวิชาการ โรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ โรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดีและมีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านสันโค้ง (เขียงรายจรรยาราษฎร์) โดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi- Structure) แบบสัมภาษณ์แนวปฏิบัติที่ดีและมีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 3 เสนอแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Form)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา โรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น 3 คน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย 11 คน จำนวน 14 คน โดยการจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาสภาพการจัดโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น

3.2 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสันโค้ง (เขียงรายจรรยาราษฎร์) แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อสอบถามแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) ในการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย

3.3 นำร่างแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น มาจัดทำร่างการสนทนากลุ่มเพื่อกำหนดแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

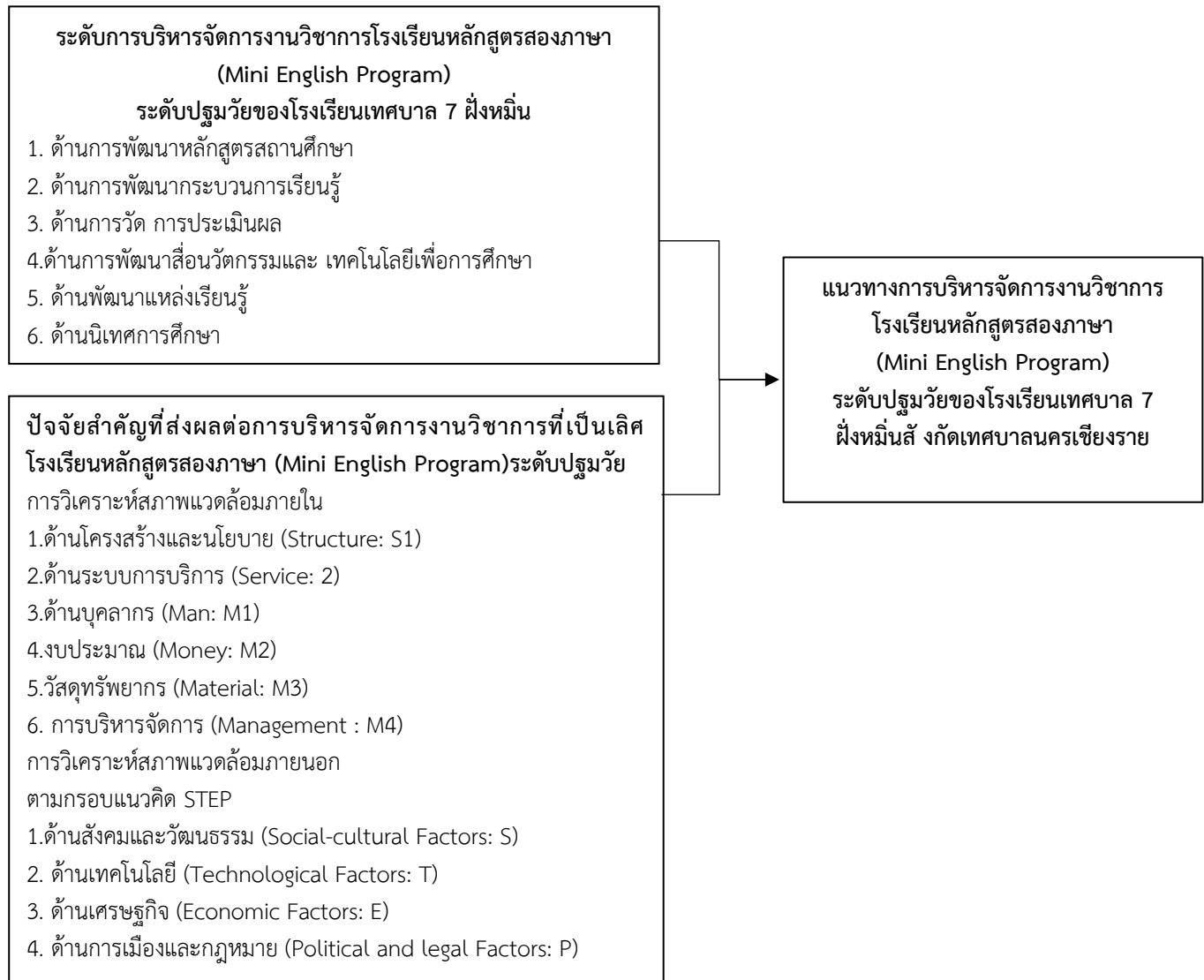
4.1 ศึกษากระบวนการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น สังกัดเทศบาลนครเขียงรายโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอน โรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4.2 นำแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่ตอบ นำเสนอในรูปแบบความเรียง

4.3 สนทนากลุ่มร่วมกันกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสรุปผลการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทางการบริหารจัดการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่นนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น สังกัดเทศบาลนครเชียงราย โดยเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยตามภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ระดับการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น

ผลการศึกษาระดับการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ($\mu = 4.09$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการวัดผลการประเมินผล ($\mu = 4.05$) อยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ($\mu = 4.02$) อยู่ในระดับมาก ด้านการนิเทศการศึกษา ($\mu = 4.00$) อยู่ในระดับมาก และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โรงเรียนหลักสูตรสองภาษา ($\mu = 3.99$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.91$) อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย

ผลการศึกษาเหตุปัจจัยสำคัญต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยจากการวิเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีและมีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา ระดับปฐมวัย โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์) แบ่งเป็นปัจจัยสำคัญตามกรอบแนวคิด 2S4M และปัจจัยสำคัญภายนอกตามกรอบแนวคิด STEP พบว่า

2.1 เหตุปัจจัยสำคัญภายในตามกรอบแนวคิด 2S4M

1) ด้านโครงสร้างและนโยบาย (Structure : S1) พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุน คือ (1) มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจน ตอบสนองและปฏิบัติตามนโยบายต้นสังกัด มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีโดยครูผู้สอน และ (2) สถานศึกษาได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่สามารถดูแล กำกับ ตรวจสอบ ประเมินผล การใช้หลักสูตร ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรค คือ หลักสูตรและแนวทางการเรียนการสอนเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ครูต้องปรับตัวตลอดเวลา

2) ด้านระบบบริการ (Service : S2) พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุน คือ (1) มีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถติดตามประเมินผลและพัฒนานักเรียนห้องเรียนพิเศษอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ (2) มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นศักยภาพ ความสามารถพิเศษ ของนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ และไม่มีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

3) ด้านบุคลากร (Man : M1) พบว่า (1) การจัดการเรียนการสอน ครูชาวต่างชาติจะเน้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง พูด สนทนาภาษาอังกฤษ ส่วนครูชาวไทยเน้นด้านทักษะการเขียนและอ่านโดยให้นักเรียนต้องใช้ภาษาไทยในการสนทนา (2) มีครูที่เก่งด้านการทำสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน (3) มีการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้กับครูผู้สอนโดยการส่งครูเข้าร่วมการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และ (4) คัดเลือกครูชาวต่างชาติที่จบด้านการศึกษา มีความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรค คือ นอกจากการสอนแล้ว ครูปฐมวัยต้องทำงานธุรการ จัดทำเอกสารประเมินเด็ก และเตรียมสื่อการสอน

4) งบประมาณ (Money : M2) พบว่า (1) มีแผนการใช้จ่าย งบประมาณอย่างมีศักยภาพ (2) มีระบบควบคุมข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณที่มีความชัดเจน (3) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับค่าจ้างครูผู้สอนชาวต่างชาติทำให้การจัดหาครูผู้สอนชาวต่างชาติที่เป็น Native Speaker ที่มีคุณภาพ และไม่มีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

5) วัสดุทรัพยากร (Material : M3) พบว่า (1) มีห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับนักเรียน (2) มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียนประจำห้องเรียน และไม่มีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

6) การบริหารจัดการ (Management : M4) พบว่า (1) มีการใช้ภาคี 4 ฝ่ายวางแผนการร่วมคัดเลือกสื่อ และการจัดหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (2) มีการวางแผนการวัดและประเมินผลตามที่หลักสูตรกำหนด (3) ส่งเสริมการนิเทศ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างเป็นวัตรนิสัย (4) มีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายและแตกต่างกัน (5) ประเมินการใช้สื่อและนำผลการประเมินไปปรับปรุงการพัฒนาการใช้สื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรค คือ การประเมินผลเด็กที่เน้นวิชาการมาก ทำให้ครูต้องเร่งสอนทักษะทางวิชาการ

2.2 เหตุปัจจัยสำคัญภายนอกตามกรอบแนวคิด STEP

1) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social-cultural Factors : S1) พบว่า (1) ผู้ปกครองมีความเชื่อถือ เชื้อมั่น และศรัทธาในองค์กร (2) มีเครือข่ายผู้ปกครองที่เข้มแข็งให้ความร่วมมือในการบริหารการศึกษา (3) ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการศึกษา (4) สถานศึกษาจัดประชุมชี้แจงรายละเอียดของโครงการห้องเรียนพิเศษ ภาษาอังกฤษ/โรงเรียนหลักสูตรสองภาษาให้ผู้ปกครองทราบ (5) แก้ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลโดยต้องขอความร่วมมือจากทางผู้ปกครองนักเรียนเพื่อจะช่วยเหลือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น (6) มีภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และไม่มีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

2) ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors : T) พบว่า Learning Analytics & Big Data ใช้ในการติดตามพัฒนาการและความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคนติดตามพัฒนาการและความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคน ส่วนปัจจัยที่เป็น

อุปสรรคคือ การเข้าถึงอุปกรณ์ของนักเรียนแตกต่างกัน เด็กบางคนไม่มีแท็บเล็ตหรือคอมพิวเตอร์ที่บ้าน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ

3) ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors : E) พบว่า ผู้ปกครองมีกำลังเสียค่าเทอมสามารถสนับสนุนค่าเล่าเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรคคือ งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐอาจไม่เพียงพอ

4) ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and legal Factors : P) พบว่า (1) ชุมชนหน่วยงานภาครัฐให้ความสนใจและสนับสนุนด้านการศึกษาส่งผลให้โรงเรียนพัฒนาไปทางที่ดี และ (2) มีเอกภาพในการจัดการศึกษาทำให้การบริหารนโยบายมีความสะดวก ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรคคือ นโยบายทางการศึกษาของภาครัฐเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้โรงเรียนต้องปรับตัวตลอดเวลา

3. แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น พบว่า

1) แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ (1) จัดทำหลักสูตรที่เป็นสากลมีความเป็นนานาชาติเน้นกิจกรรม Active Learning ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีมาตรฐานสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 โดยเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World Class standard) ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่นเน้นการนำไปใช้ในความเป็นจริง (2) วางแผนขอบข่ายการปฏิบัติงานโครงการในโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาอย่างเป็นระบบ และ (3) มีการติดตามงานเป็นระยะๆ จากหน่วยงานต้นสังกัดและมีการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

2) แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ คือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองความต้องการที่หลากหลายจัดกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ เช่น ให้เด็ก ทำกิจกรรมหน้าเสาธงโดยการพูดภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมโครงการ วันคริสมาส English time for kid, Pepsi camp ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เน้นกิจกรรม Active Learning ทุกกิจกรรมการเรียนรู้ และเน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียน

3) แนวทางการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล คือ (1) การวางแผน นิเทศติดตามการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีการอบรมปฏิบัติการให้ความรู้กับครูชาวต่างชาติ ด้านการวัดผลประเมินผลนักเรียนให้เกิดความเข้าใจในกรอบทิศทางเดียวกัน (2) การวัดและประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และ (3) การชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลให้ผู้ปกครองนักเรียนได้รับทราบเพื่อขอความร่วมมือจากทางผู้ปกครองให้ช่วยกันกระตุ้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

4) แนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คือ (1) มีกรรมการคัดเลือกสื่อ โดยวางแผนทางกำหนด ชี้แจงนโยบายเกี่ยวกับงบประมาณในการจัดหาสื่อให้ชัดเจน (2) การจัดซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอต่อความจำเป็นตามที่หลักสูตรกำหนด และ (3) สนับสนุนการจัดทำและผลิตสื่อ เช่น จัดประกวดการผลิตสื่อที่มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

5) แนวทางการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ คือ (1) การจัดซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอต่อความจำเป็นตามที่หลักสูตรกำหนด (2) การจัดทำห้องปฏิบัติการและแหล่งเรียนรู้ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเพิ่มโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนโดยใช้ ICT และ (3) การเชิญปราชญ์ชาวบ้านมาให้ความรู้แก่นักเรียน รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนได้ไปศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ นอกสถานที่

6) แนวทางการนิเทศการศึกษา คือ (1) จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอนชาวต่างชาติอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง (2) นิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูชาวต่างชาติ อย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง (3) คัดเลือกครูชาวต่างชาติที่จบด้านศึกษามีความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

อภิปรายผล

ระดับความคิดเห็นต่อระดับการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2562) และต้องมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แม้ว่าผู้เรียนในยุคสมัยนี้จะมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร แต่ผู้เรียนยังต้องการคำแนะนำจากครูและพ่อแม่ในการใช้เครื่องมือให้เกิดประโยชน์ต่อการ เรียนรู้และ สร้างสรรค์ ซึ่งบทบาทของครูที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ไม่ได้มีความรับผิดชอบแค่เรื่องการสอนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ ต้องเป็นผู้ที่อำนวยความสะดวก คอยช่วยเหลือให้นักเรียน สามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น กระบวนการจัดการเรียนรูจึงต้องพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูให้ความสำคัญ กับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับการจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อ การเรียนรู้ที่ทันสมัย การมีห้องปฏิบัติการทางภาษา และการส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน

เหตุปัจจัยสำคัญต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา (Mini English Program) ระดับปฐมวัย โดยแบ่งเป็นเหตุปัจจัยภายในและภายนอก ดังนี้

1. เหตุปัจจัยสำคัญภายในต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย คือ การมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายต้นสังกัด การปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และความร่วมมือ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลหลักสูตร อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและแนวทางการเรียนการสอนบ่อยครั้งทำให้ครูต้องปรับตัวตลอดเวลา โรงเรียนมีระบบติดตามและประเมินผลนักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ พร้อมจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ และแบบบทบาทครูไทยกับครูต่างชาติชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ กมลวรรณ เอื้องเพชร (2565) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานสถานพัฒนา เด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. 2562 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุโขทัย พบว่า โครงสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็น ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ.2562 เนื่องจากผู้บริหารที่เข้าใจ โครงสร้างและหน้าที่การทำงานสามารถกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และมอบหมายงานให้ฝ่ายต่าง ๆ อย่างชัดเจนตามความ เหมาะสม รวมทั้งนำระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ พร้อมทั้งติดตามและประเมินผลการ ปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

2. เหตุปัจจัยสำคัญภายนอกต่อการบริหารจัดการงานวิชาการที่เป็นเลิศโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย คือ ความเชื่อถือและศรัทธาของผู้ปกครองต่อสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความร่วมมือในการบริหารการศึกษา โรงเรียนมีเครือข่ายผู้ปกครองที่เข้มแข็งและประชาชนในท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาโรงเรียนได้รับการ สนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและชุมชน ทำให้สามารถพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น และมีเอกภาพในการบริหารการศึกษาซึ่ง สอดคล้องกับ โกวิท โกเสนต่อ และคณะ (2557) ศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนตามแนวชายแดนไทย-พม่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า การได้รับ งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือการได้รับจัดสรรงบประมาณที่ เพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการกิจกรรมตามแผนงานที่วางไว้และการได้รับจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์สื่อการสอนตามแผนที่วางไว้ อีกทั้งกรรมการสถานศึกษา มีบทบาทและส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา รองลงมาคือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมให้ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่สถานศึกษา เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น ประกอบด้วย 6 แนวทาง คือ

1. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยการพัฒนาหลักสูตรเน้นความเป็นสากลและมาตรฐานนานาชาติ โดยใช้กิจกรรม Active Learning เป็นแนวทางหลักเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ หลักสูตรต้องม ีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 และสามารถ

เทียบเคียงกับมาตรฐานสากลเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น นอกจากนี้ โรงเรียนหลักสูตรสองภาษาผู้บริหารต้องมีการวางแผนดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีการติดตามและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกปีเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถติดตามประเมินผลและพัฒนาการเรียนห้องเรียนพิเศษอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ ภาวิณี พลเวียงคำ และคณะ (2566) ศึกษาทักษะการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยและให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ ส่งผลในด้านดีต่อการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นความรู้ทางด้านหลักสูตร การจัดประสบการณ์ การประเมินผล การกำกับติดตาม และการนิเทศ

2. แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น กิจกรรมหน้าเสาธงที่ให้นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมวันคริสต์มาส กิจกรรม English Time for Kids และ Pepsi Camp เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องเน้น Active Learning ในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนของครูชาวต่างชาติจะเน้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง พูด สนทนาภาษาอังกฤษ มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นศักยภาพความสามารถพิเศษ ของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณี หรดาล (2559) ศึกษาเด็กสองภาษา: สร้างได้ในวัยอนุบาล พบว่า ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็กวัยอนุบาลขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นการที่เด็กได้สัมผัสกับภาษาที่สองตั้งแต่วัยเยาว์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ถ่ายทอดออกมาผ่านพฤติกรรมอันพึงประสงค์ โดยทั่วไปผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้นสูงจะมีแรงจูงใจสูงด้วย ซึ่งแรงจูงใจเป็นการผสมผสานของความพยายาม ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ และทัศนคติที่ชื่นชอบที่จะนำไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ภาษาที่สอง

3. แนวทางการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล โดยการวัดและประเมินผลต้องมี นโยบายและวิสัยทัศน์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาโดยครูผู้สอนต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในกรอบและแนวทางเดียวกัน นอกจากนี้ ต้องสร้างคู่มือวิธีการวัดและประเมินผลต้องมีความหลากหลายและเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งนี้ ควรมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลให้ผู้ปกครองรับทราบเพื่อให้สามารถร่วมมือในการกระตุ้นพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเน้นการประเมินผลเชิงวิชาการมากเกินไปอาจทำให้ครูต้องเร่งสอนทักษะทางวิชาการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการประเมิน ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับพัฒนาการและความเหมาะสมตามวัยของเด็กปฐมวัยแม้ว่าโรงเรียนจะมีระบบการติดตามและประเมินผลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แต่การประเมินผลที่เน้นด้านวิชาการมากเกินไปอาจทำให้ขาดความสมดุลในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่สำคัญสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียานันท์ ปานเมือง และคณะ (2568) ศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า กลยุทธ์ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนประกอบด้วย 6 แนวทางหลัก ได้แก่ 1) การสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาให้มีความรู้ในการสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพ 2) การพัฒนาศักยภาพเพื่อให้สามารถสร้างเครื่องมือวัดผลที่เหมาะสมกับแต่ละรายวิชา 3) การกำกับติดตามการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องตามปฏิทินการดำเนินงานวิชาการ 4) การส่งเสริมกระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา 5) การพัฒนาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในการสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพและการใช้ระบบสารสนเทศที่เหมาะสม และ 6) การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการวัดผลและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนให้กับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง

4. แนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีการอบรมพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี มีการกำหนดแนวทางและนโยบายเกี่ยวกับในการจัดหาสื่ออย่างชัดเจน คัดเลือกสื่อที่เหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ การใช้สื่อดิจิทัลในการสอน ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อนงค์นาฏ หน่วยแก้ว และคณะ (2568) เสนอแนวทางการพัฒนาการ

บริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลและจัดประชุมออนไลน์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ควรสนับสนุนการพัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะและสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย (3) การวัดผลและประเมินผล ควรส่งเสริมการใช้ AI ในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความแม่นยำ (4) การนิเทศการศึกษา ควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวม วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาการนิเทศอย่างเป็นระบบ

5. แนวทางการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้โดยการจัดหาสื่อภาษาอังกฤษที่ใช้ในการจัดกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนต้องเป็นไปตามความจำเป็นที่หลักสูตรกำหนด ควรมีการพัฒนาห้องปฏิบัติการและแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) เพื่อเพิ่มโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อนุญี หรดาล (2559) ศึกษาเด็กสองภาษา: สร้างได้ในวัยอนุบาล พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางภาษาการสอนภาษาที่สองจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมให้เด็กได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและเป็นองค์รวมอย่างเป็นธรรมชาติ ตัวหนังสือที่ปรากฏในห้องเรียนจะต้องมีเป้าหมายในการใช้จริง ๆ เป็นคำง่าย ๆ ที่มีความหมายสำหรับเด็กเป็นคำที่เด็กคุ้นเคยและมีโอกาสที่จะนำไปใช้พูดในขณะทำกิจกรรมหรือดำเนินชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งการจัดกิจกรรมทางภาษา ครูต้องจัดกิจกรรมที่คำนึงถึงความสนใจและความต้องการของเด็กเป็นตัวตั้ง ให้เด็กมีโอกาสได้ตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึงและมีความสุข ครูต้องนำสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ประกอบการจัดกิจกรรม เช่น เพลง คำคล้องจอง วิดีโอนิทานและเพลง รายการเด็กของต่างประเทศเพื่อให้เด็กได้ฝึกฟังเสียงจากเจ้าของภาษา ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนภาษาต้องเริ่มจากการฟัง

6. แนวทางการนิเทศการศึกษา โดยการพัฒนาครูผู้สอนชาวต่างชาติต้องมีการจัดอบรมอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และมีการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูชาวต่างชาติอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนของครูชาวต่างชาติจะเน้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง พูด สนทนาภาษาอังกฤษ มีการใช้เทคโนโลยีดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันจึงต้องมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ รชยา เรือนสอน และคณะ (2566) ศึกษา แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล1 (ป่าแดด) พบว่า การนิเทศกำกับและติดตามผลต้องมีการนิเทศติดตามผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ส่งเสริมวิชาชีพครูมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเสริมสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร มีวิสัยทัศน์ขับเคลื่อนให้ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์งานวิจัยชี้ให้เห็นว่า “แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่น สังกัดเทศบาลนครเชียงราย” ซึ่งทำการศึกษาทั้งหมด 6 ด้าน (1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (3) ด้านการวัดผลประเมินผล (4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (5) ด้านการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ (6) ด้านการนิเทศการศึกษา ได้องค์ความรู้ใหม่ดังนี้

ภาพที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่น สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการงานวิชาการโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล 7 ฟิ่งหมื่น เทศบาลนครเชียงราย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้กรอบแนวคิด 2S4M สำหรับปัจจัยภายในและ STEP สำหรับปัจจัยภายนอก ผลการวิจัยพบว่าการบริหารจัดการมี 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและเน้นการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ 2) การจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย 3) การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลายและเหมาะสม 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอต่อหลักสูตร และ 6) การนิเทศการศึกษาที่มุ่งพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการงานวิชาการในโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาต้องอาศัยแนวทางที่เป็นระบบและความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนานโยบายและการดำเนินงานของสถานศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ระดับต้นสังกัด (กระทรวง/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา) ควรกำหนดนโยบายสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรบุคคลอย่างเพียงพอ สำหรับโรงเรียนที่ดำเนินโครงการ Mini English Program (MEP) เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการกำกับติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

1.2 ระดับโรงเรียน ควรวางแผนและพัฒนาหลักสูตร MEP ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ทั้งด้านศักยภาพครู ความพร้อมของนักเรียน และความร่วมมือจากผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.3 ระดับผู้ปฏิบัติการ ควรพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา โดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารจริง รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัยสู่มาตรฐานสากล

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านคุณภาพของครูผู้สอนห้องเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนโรงเรียนหลักสูตรสองภาษาระดับปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ เอื้องเพชร. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. 2562 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุโขทัย. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์).
- โกวิท โกเสนต่อ. (2557). ปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนตามแนวชายแดน ไทย-พม่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 2(2), 24-32.
- ปริยานันท์ ปานเมือง, ญาณิศา บุญจิตร และ จิณัฐตา สอนสังข์. (2568). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา*, 7(1), 115-128.
- ภาวิณี พลเวียงคำ และ บุญช่วย ศิริเกษ. (2566). ทักษะการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย. *วารสารวิชาการรัตนบุศย์*, 5(2), 345-359.
- ยุฑาเบปี. (2555). *เตรียมพร้อมให้ลูกเป็นเด็กสองภาษา*. สืบค้นจาก <http://go2pasa.ning.com/profiles/blogs/p-styletextalign-center>.
- รชยา เรือนสอน, สมเกียรติ ตุ่นแก้ว และ สุวดี อุปปินใจ. (2566). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล 1 (ป่าแดด). *วารสารครุศาสตร์วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 8(1), 1-22.
- โรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น. (2566). *รายงานการประเมินตนเอง โรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น*. เชียงราย: โรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มาร์ุต พัฒนาผล. (2562). *การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Learning)*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- สุพรรณวษา โสภาพรม, สิทธิกร สุมาลี และ อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์. (2568). การพัฒนารูปแบบโรงเรียนสองภาษา (หลักสูตรไทย-อังกฤษ) โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารศิลปะการจัดการ*, 9(2), 395-417.
- อนงค์นาฏ หน่วยแก้ว, นิรรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ และ นพรัตน์ ชัยเรือง. (2568). การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา*, 7(1), 265-278.
- อรุณี หรดาล. (2559). เด็กสองภาษา: สร้างได้ในวัยอนุบาล. *Journal of Education and Innovation*, 18(1), 230-240.